

ANKAR BLADET

nummer två
årgång 2026

 Ankar
stiftelsen

foto: Envato media

Var med och stötta "En plan för framtiden"

VI SÖKER FLER
NYA FADDRAR

NIO TRUNKAR, EN BLOCKAD
OCH ETT OFÖRGLÖMLIGT MÖTE

En plan för framtiden

Fred och försoning är stora ord som ofta förknippas med avtal, politik och historiska beslut. Men i praktiken börjar fredsarbetet ofta i det vardagliga: i relationer som behöver helas, i människor som behöver få en andra chans och i barn som behöver se att det finns en annan väg framåt.

För oss är fred och försoning ett långsiktigt arbete som sker på flera nivåer. På anstalter både i Sverige och Colombia möter vi människor som befinner sig mitt i konsekvenserna av kriminalitet

och utanförskap. Genom samtal, undervisning, rehabilitering och stöd får de möjlighet att bryta destruktiva mönster och bygga upp sina liv på nytt.

Men vårt arbete slutar inte där. I våra halvvägshus får de som lämnar fängelset stöd att återintegreras i samhället, praktiskt, socialt och mentalt och inom arbetet med reparativ rättvisa skapas förutsättningar för ansvarstagande, möten och försoning mellan offer och gärningsman. Tillsammans med stödstrukturer kopplade till Prison Fellowship blir detta viktiga

delar i ett större arbete för att bryta kriminalitet, missbruk och våld.

Samtidigt behövs en plan för att förhindra att människor hamnar i kriminalitet och missbruk. I många av de områden där vi arbetar står barn och unga inför svåra val redan tidigt i livet. Kriminella grupper rekryterar aktivt och för många är alternativen få. Det är här fotbollen får en betydelse utöver träning, matcher och turneringar.

Våra fotbollsskolor är trygga mötesplatser där barn och unga

får uppleva gemenskap, positiva förebilder och vuxna som ser dem. Genom regelbundna träningar, fokus på laganda och psykosocialt stöd får deltagarna möjlighet att utveckla sitt sinne för samarbete, respekt, konflikthantering och framtidstro, redan i tidig ålder. En timme på planen är en timme borta från riskmiljöer. Ett lag blir en gemenskap som ersätter destruktiva sammanhang. En ledare är en stabil vuxen som uppmuntrar, bekräftar och visar att det finns fler möjligheter i livet. På så sätt blir fotbollen en del

av vårt arbete för fred och försoning. Den förebygger våld, stärker barn och unga och hjälper dem att bygga en framtid med fler möjligheter än begränsningar.

Just nu behöver vi hjälpas åt för att kunna fortsätta driva våra fotbollsprojekt. Därför ber vi alla som kan att bidra med en gåva, stor eller liten, för att hjälpa oss att täcka det underskott som finns bland projekten. Din gåva gör det möjligt för fler barn att få en trygg plats där de blir sedda och får stöd att tro på sig själva och sin framtid.

För freden byggs inte bara genom politiska beslut långt bortom vår räckvidd. Den byggs i varje möte, varje träningspass och i varje barn som får chansen att välja en annan väg. Insamlingen hittar du på: <https://ankarstiftelsen.se/en-plan-for-framtiden/>

Det går även bra att skänka en gåva märkt "fotboll" via swish, plus-eller bankgiro. Tack för ditt stöd!

Text: Redaktionen
Bilder: Manuel Oberlader
Envato Media

Vi behöver fortfarande fler faddrar

Heidy

Jag heter Heidy, är 12 år och bor med min mamma, mormor och småsyskon. Min favoritfärg är röd och jag älskar att leka, dansa och spela volleyboll med mina kompisar. Det bästa jag vet är att gå i skolan och jag blir jätteglad när jag får bra betyg. Jag går till fritidscentret La Aljaba där jag har många kompisar. Vi gör roliga saker tillsammans, som till exempel när vi besökte ett museum och fick se instrument och kläder från olika kulturer. Det var jätteroligt! Jag önskar mig en fadder som vill hjälpa mig att kunna fortsätta gå i skolan, lära mig nya saker och nå mina drömmar. Tack för att du vill hjälpa mig!

Breyner

Jag heter Breyner, är 10 år och bor i Amazonas. Jag tycker om att lära mig nya saker och det går bra för mig i skolan. På fritiden spelar jag fotboll och är med i ett lag som jag tycker mycket om. Min favoritfärg är gul och jag tycker mest om att äta ris med kyckling, fisk, banan och soppa.

Jag går till La Aljaba för att jag älskar alla roliga aktiviteter, särskilt att leka och sjunga. Jag önskar mig en fadder som vill hjälpa mig så att jag kan fortsätta gå i skolan. Jag hoppas att någon väljer mig.

Trots ett fantastiskt gensvar på vårt nödrop efter nya fadderföräldrar finns det fortfarande barn i Colombia som står utan stöd. Inte för att de saknar drömmar och vilja, utan för att ingen har valt dem. Barn som hoppas, varje dag, att någon ska se just dem.

Vi behöver fler som tror, stöttar och vill göra det möjligt för ett barn att fortsätta gå i skolan och våga drömma om framtiden.

Vi brukar rekommendera ett stöd på 300 kronor i månaden för att täcka alla grundläggande behov. Men alla bidrag gör skill-

nad och flera kan faddra samma barn.

Mejla oss på info@ankarstiftelsen.se om du vill vara den som gör skillnad.

Text: Redaktionen

Bilder: La Aljaba

Alison

Jag heter Alison och är 11 år. Jag älskar flaggfotboll, färgen lila och arroz chaufa med salchipapa. En av de bästa dagarna i mitt liv var när jag började på La Aljaba. I början var det läskigt, men sen fick jag massor av nya kompisar och nu trivs jag jättebra.

Här får jag mat varje dag och hjälp med sådant som min familj ibland inte har råd med, som skoluniform och skrivböcker till exempel. Jag lär mig nya saker varje dag och önskar mig en fadder som vill hjälpa mig att nå mina drömmar.

Didier

Jag heter Didier och är 11 år. När jag började skolan trodde jag aldrig att jag skulle lära mig läsa och skriva. För mig tar det längre tid än för de flesta andra. Men jag kämpar varje dag. Under veckorna bor jag på internat där jag får mat, undervisning och hjälp med läxor. Jag får också vara med mina vänner och göra roliga saker.

Jag är stolt över hur mycket jag har lärt mig den senaste tiden och önskar mig en fadder som vill finnas där för mig och hjälpa mig att nå mina drömmar, i min egen takt. Tack för att du ser mig.

Vi ses väl på Nyhem?

Sommaren närmar sig och med den planeras många spännande evenemang runt om i landet. Ett av dem är förstas Nyhemsveckan där vi kommer att finnas på plats.

Nyhemsveckan samlar varje år tusentals besökare i Nyhem utanför Mullsjö. Under veckan erbjuds ett brett program med samlingar, seminarier, musik och aktiviteter för olika åldrar. Det är en mötesplats dit man kommer, inte bara för att ta del av programmet utan också för att umgås, knyta kontakter och få nya perspektiv. Programmet är uppdelat i olika delar för barn, ungdomar och vuxna och aktiviteter pågår från morgon till kväll, med både större samlingar och mindre temapass, som skapar en levande och varierad miljö.

Vi ställer upp vår monter mellan den 16-21 juni och ser fram emot att möta både nya och välbekanta ansikten. Kom gärna förbi, säg hej och ta del av vårt spännande arbete.

Om någon känner sig manad att vara med i *Team Ankarstiftelsen* under veckan, kanske genom att stå i montern eller hjälpa till på annat sätt; maila info@ankarstiftelsen.se

Hoppas vi ses!

Text: Redaktionen
Bild: Envato Media

Hemsida: ankarstiftelsen.se
E-post: info@ankarstiftelsen.se
Järnvägsgatan 19 · 543 50 Tibro
Tel 0505-59 50 50

Grundare

BÖRJE ERDTMAN

borje.erdtman@ankarstiftelsen.se
0733-439 898

Ordförande

ANDERS HAGSTRÖM

anders.hagstrom@ankarstiftelsen.se
070-839 68 45

Direktor

PER-OLOF ALLERTH

per-olof.allerth@ankarstiftelsen.se
0505-59 50 51

Administratör

YULEIDY NEMES

yuleidy.nemes@ankarstiftelsen.se
0505-59 50 55

Informatör

DANIEL KINDBOM

daniel.kindbom@ankarstiftelsen.se
070-894 07 37

Fängelsearbete Sverige (PFS)

THOMAS FOLCKER

pfs@ankarstiftelsen.se
010-424 06 46

Kommunikatör/Redaktör

ANNIELIE BENGSSON TIVANDER

annielie.bengtsson@ankarstiftelsen.se

Kontaktas vid adressändring

info@ankarstiftelsen.se

Ekonomi, Ingrid Brauer
ekonomi@ankarstiftelsen.se

Layout: Kenth Andersson
Tryck: PrintXpress

Swish 123 901 4010

Märk din gåva med det projekt du vill stödja.

pg 90 14 01-0 · bg 901-4010

		
		
		
		
		
		
		

AVSÄNDARE

Ankarstiftelsen Ekonomi

Bernborgstigen 47

722 18 Västerås

Nio trunkar, en blockad och ett oföreglömligt möte

När vi, i höstas, reste till Colombia för att bygga en skolanläggning, hade vi med oss nio trunkar med fotbollskläder från Hovshaga AIF i Växjö, till våra fotbollsprojekt i Colombia. Vi hade också mängder av glasögon från Vision for All, som skulle visa sig göra stor nytta för över 700 personer, i synnerhet äldre, i samband med vår hälsobrigad. Tack vare KLM som sponsrade med frakten, kunde vi ta med oss gåvorna till Colombia.

Vi var en stor grupp förväntansfulla resenärer som anlände till Bogotá, där vi enligt överenskommelse, skulle vänta in en representant för Ankarstiftelsen Colombia, som skulle hämta upp trunkarna med alla gåvor. Det vi inte visste var att det var en blockad på samtliga tillfartsvägar till flygplatsen, vilket gjorde att vår kontaktperson inte kom fram. Jag tog med mig de två proppfulla bagagevagnarna till informationsdisken för att höra vad jag kunde göra med dem, eftersom vi skulle resa vidare med ett annat flyg och inte kunde ha dem med oss.

Rådet jag fick var att lämna dem vid avdelningen för saknat bagage, som låg på en annan våning och ett helt annat område på flygplatsen. Tiden innan vårt nästa flyg skulle avgå började sakta men säkert rinna ifrån

oss och jag förstod att det skulle bli omöjligt att hinna dit med väskorna och tillbaka i tid. Att lämna vagnarna skulle innebära att polisen skulle ta dem i förvar, vilket är praxis på alla flygplatser. Men jag kunde inte se något annat alternativ. Tack vare ett gediget arbete av personal både i Sverige och Colombia, ordnades det i sista stund så att bagaget kunde hämtas ut dagen efter för vidare transport till olika slutdestinationer.

När vi, tre veckor senare, anlände i Medellín och besökte fotbollsprojektet Senderos de Paz, hade ledarna ordnat med en gemensam aktivitet mellan oss svenskar och barnen i

fotbollsskolan. Lucas Bergljung, som var en av våra resenärer, upptäckte i samband med detta att en av pojkarna bar tröja #10. Lucas bad om att få kolla i nacken på tröjan och upptäckte till sin stora glädje att det var hans gamla tröja från tiden då han spelade med Hovshaga AIF.

Lucas tog fram ett gammalt foto på sig själv i mobiltelefonen, iklädd exakt samma tröja och där och då uppstod ett glatt möte över nationsgränserna!

Text: Bengt Albertson & Yuleidy Nemes

Foto: Bengt Albertson

Royal Dutch Airlines
Travel Well